

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Acte de lliurament dels premis Culturàlia

Tàrrrega, 25 de novembre de 2017

Bona nit a tothom. Tinent d'alcalde de Tàrrrega; regidors de l'ajuntament; alcalde de Guimerà; alcalde d'Agramunt, company del Parlament; president del consell comarcal; rector de la Universitat de Lleida; president del centre cultural; director dels premis Culturàlia; president de la cambra de comerç; representants d'entitats; amics i amigues de Tàrrrega, gràcies, moltíssimes gràcies, per l'escalf, pel suport, per l'estima, que m'heu demostrat. Estic molt contenta de ser aquí amb vosaltres aquesta nit i molt orgullosa de fer la cloenda de l'acte de lliurament d'aquests premis. Gràcies també al tinent d'alcalde i el director dels premis per les seves paraules. I gràcies a totes i a tots, perquè estimeu el país, perquè treballeu per un país millor.

Deixeu-me començar. Avui és 25 de novembre. A part de ser un dia important per a Tàrrrega, perquè lliureu els premis Culturàlia, també és el dia contra la violència masclista. Des d'aquí volem recordar totes les dones que han estat assassinades per violència masclista aquest any al nostre país i mostrar la nostra solidaritat a les seves famílies i els seus amics. Mireu, la violència masclista és una xacra social que, com a país, hem d'eradicar. Tots volem ser un país millor. Tots. I aquest país millor també és perquè les dones puguem gaudir dels mateixos drets i tinguem els mateixos deures que els homes. Tot i que és veritat que sobre el paper i per lleis és així, sabem que la realitat encara és molt lluny d'aquesta igualtat. Ens hem de conjurar totes i tots perquè a la nostra societat, al nostre país, les dones puguem anar pel carrer, puguem sentir-nos i puguem ser com els homes; perquè puguem anar als mateixos llocs; en definitiva, perquè puguem viure com els homes, amb la mateixa tranquil·litat. Perquè avui no és així. Sembla mentida, però no és així. Ho volia dir perquè enguany moltes dones han mort a causa de la violència masclista, i crec que és un deure recordar-les i que ens conjurem per aconseguir un país millor lliure d'aquesta xacra.

Evidentment, he de felicitar els guardonats i la guardonada; vull felicitar Ramon Andreu, Carme Clèries, la Creu Roja de Tàrrrega i el Museu de Guimerà. I també vull donar el condol a la família de Joaquim Capdevila, a qui, malauradament, no he tingut l'honor de conèixer. Avui he rebut un merescut reconeixement de la vostra ciutat. I això és important, perquè, com sabeu, és molt difícil tenir èxit a casa. Però no

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

solament heu rebut el reconeixement de la vostra ciutat, sinó també de la vostra comarca i el vostre país. I us vull felicitar perquè per arribar a l'èxit cal treballar molt, cal ser molt tenaç, cal ser molt persistent, cal esforçar-se molt, i això és el que heu fet. Som un poble persistent, tenaç, que s'esforça molt, i vosaltres, amb el vostre treball, en sou uns dignes representants. I també us vull donar les gràcies, perquè tota societat necessita referents positius, i vosaltres ho sou. Sou un exemple, un exemple que necessitem per a aquest país millor, que s'ha de fer, doncs, amb referents com vosaltres. Perquè el país el fem tots i totes cada dia amb petits actes. Gràcies, doncs, pel vostre esforç i perquè sou referents per al país.

També vull donar les gràcies al Centre Cultural de Tàrraga i a l'ajuntament per apostar per la cultura. Aquesta aposta és important, perquè en moments de crisi –el nostre país fa molts anys que en té– sempre és la cultura la que en surt perjudicada, la que rep menys pressupost. Sempre. Això ha estat tradicionalment així. Però l'ajuntament de Tàrraga continua apostant per la cultura. I això és molt important, perquè la història, l'experiència, els fets, ens demostren que els països cultes són els més rics, també en benestar social. I potser podríem pensar que primer un país és ric, que té molt de benestar, i després és culte. Però no és així. L'experiència ens diu que primer els països són cultes i després són rics, perquè la cultura genera riquesa. És bo, doncs, que les administracions ho tinguin en compte i apostin més per la cultura. Per tant, la cultura fa ric un país. A més, com a poble no hem d'oblidar mai que la cultura és allò que hem estat, allò que som i allò que volem ser. La cultura ens ha conformat com som i conformarà el nostre futur. Per tant, apostar per la cultura és apostar per la gent i el país.

I no voldria acabar sense fer una reflexió arran dels moments que vivim, moments molt complicats, molt durs. Molta gent em pregunta: "Com estàs?" I jo dic: "Com el país." Al nostre país hi ha molta gent trista. Estem tristos, com a país; és veritat. És normal que ho estiguem, perquè vivim uns moments molt durs que molts de nosaltres mai no ens hauríem imaginat que viuríem al segle XXI. I els vivim. Per tant, és normal que estiguem tristos. Però jo dic: "Estic com el país: trista, però esperançada." I tinc esperança perquè el nostre país és un gran país. El nostre poble és un gran poble. I estic esperançada perquè, malgrat la situació, que és molt difícil i complicada, el futur de Catalunya el decidirem els catalans i les catalanes, pacíficament, democràticament i lliurement. Malgrat tots els malgrats, malgrat la situació, tingueu present que el futur d'aquest país és a les mans dels catalans i les catalanes. Ho repeteixo: el futur de Catalunya el decidirem nosaltres lliurement, democràticament i pacíficament. I estic esperançada perquè estic convençuda que,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

més tard o més d'hora, passi el que passi, Catalunya se'n sortirà. Tirarem endavant, com ho hem fet sempre. No en tingueu cap dubte. Estem, doncs, tristos, però també esperançats. Catalunya se'n sortirà, com se n'ha sortit sempre.

Moltes gràcies, visca els premis Culturàlia i visca Catalunya!